

Sygn. akt XVII AmE 135/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: st. sekretarz sądowy Agnieszka Godlewska - Kur

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania P. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą

Stacja Paliw Płynnych P. B. w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 4 września 2015 r. znak (...)

1) oddała odwołanie,

2) zasądza od P. B. prowadzącego działalność gospodarczą

pod nazwą Stacja Paliw Płynnych P. B. w K.

na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł

(trzysta sześćdziesiąt) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmE 135/15

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany), po rozpatrzeniu wniosku P. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. B. Stacja Paliw Płynnych P. K. Ul. (...) z siedzibą w K. (przedsiębiorca, powód), na podstawie art. 35 ust. 3 w związku z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 33 ust. 1 pkt 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U.2012.1059; dalej Pe) decyzją z dnia 4 września 2015 r. znak (...) odmówił udzielenia przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Przedsiębiorca P. B. w złożonym odwołaniu zarzucił Prezesowi URE wydanie zaskarżonej decyzji z lekceważeniem obowiązującego prawa i naruszenie konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Na podstawie przedstawionych zarzutów powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i ponowne rozpatrzenie sprawy.

W uzasadnieniu odwołania przedsiębiorca podniósł, że:

- prowadził już działalność gospodarczą związaną z obrotem paliwami ciekłymi i posiadał stosowną koncesję,
- nabył w ten sposób wiedzę i umiejętności, co uzasadnia udzielenie mu koncesji,
- dysponuje znacznym majątkiem w postaci nieruchomości,
- nie okazał zaświadczenia z banku, bo nie ma czynnego konta bankowego,
- nie okazał gwarancji bankowych, bo ich nie posiada,
- kwestia strat firmowych nie jest żadnym wyznacznikiem jego wiarygodności,
- powołane przez Prezesa URE w decyzji pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie jest wyznacznikiem jego sytuacji finansowo – prawnej,
- jego plany działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi nie naruszają interesów kraju jak też przedsiębiorstw i osób trzecich.

Powód w odwołaniu nie wskazał, który z przepisów obowiązującego prawa, w związku z wydaniem zaskarżonej decyzji został naruszony. Nie przedstawił uzasadnienia postawionych w odwołaniu zarzutów i nie wyjaśnił, w czym wyrażało się lekceważenie przez Prezesa URE obowiązującego prawa oraz w jaki sposób, wydając zaskarżoną decyzję, Prezes URE naruszył konstytucyjną zasadę równości wobec prawa.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nie zgodził się z zarzutami odwołania i stwierdził, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

Oświadczył, że odmówił udzielenia koncesji ze względu na brak wykazania przez przedsiębiorcę, iż spełnia warunki, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe. Wnioskodawca nie przedstawił dokumentów potwierdzających, że dysponuje środkami finansowymi w wysokości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej bądź ma możliwości pozyskania takich środków. Docelowy planowany obrót przedsiębiorca deklarował na poziomie (...) zł. Ze wyjaśnień przedsiębiorcy wynika, że nie posiada rachunku bankowego, gwarancji bankowych na udzielenie kredytu, oraz dokumentów umów przewidujących dostawę paliwa po uzyskaniu koncesji. Prowadzona przez powoda działalność gospodarcza polega na dzierżawie posiadanych obiektów innym przedsiębiorcom a przedstawione deklaracje podatkowe z trzech kolejnych lat wykazują ujemne wyniki finansowe w działalności przedsiębiorcy.

Prezes URE wskazał, że na podstawie art. 50 pkt 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2015.584 dalej: usdg) przed wydaniem decyzji o udzieleniu koncesji organ uprawniony jest do sprawdzenia podanych przez wnioskodawcę faktów w celu ustalenia czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania objętej koncesją działalności gospodarczej i daje rękojmię prawidłowego jej wykonywania. Powód złożył jedynie oświadczenie, że dysponuje odpowiednimi środkami finansowymi i zasobami majątkowymi, które umożliwiają mu bezpieczne funkcjonowanie na rynku obrotu paliwami ciekłymi. Prezes URE uznał, iż przedstawione deklaracje nie są wystarczające do miarodajnej oceny, czy przedsiębiorca spełniania określone w przepisach wymagania do udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Mając na uwadze, że koncesja jest swego rodzaju gwarancją dla uczestników rynku, iż koncesjonowany przedsiębiorca daje rękojmię prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie

z obowiązującymi przepisami prawa, Prezes URE stwierdził, że powód nie spełnia przesłanek udzielenia koncesji, co uzasadniało wydanie decyzji o odmowie jej udzielenia.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie wniosku z 11 maja 2015 r. Prezes URE wszczął postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia przedsiębiorcy P. B. koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

W toku postępowania Prezes URE pismami z 25 maja 2015 r., 3 lipca 2015 r. i 21 lipca 2015 r. (k. 22, 36 i 61 akt adm.) wzywał przedsiębiorcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień i dowodów w celu wykazania, że posiada wymienione w art. 33 Pe przesłanki do udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi i będzie gwarantował prawidłowe wykonanie działalności koncesjonowanej dotyczącej przedmiotu wniosku.

Pismami z dnia 2 czerwca 2015 r., 13 lipca 2015 r., 24 lipca 2015 r. oraz 8 sierpnia 2015 r. (k. 25, 38, 63 i 69 akt adm.) udzielił częściowych wyjaśnień na wezwania Prezesa URE. Nie złożył jednak dokumentów dotyczących posiadanych środków finansowych lub możliwości ich pozyskania, zaświadczenia z banku o wysokości obrotów na rachunku umożliwiających ustalenie, że dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej. Powód nie przedstawił również profesjonalnie przygotowanego biznes planu oraz umowy z dostawcami paliwa. Ze złożonych w toku postępowania deklaracji podatkowych wynika, że w latach poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie koncesji prowadzona przez przedsiębiorcę działalność gospodarcza dała ujemny wynik finansowy. Na przedsiębiorcy ciąży zobowiązania podatkowe w wysokości 81 860 zł i zadłużenie wobec ZUS z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w wysokości łącznej przekraczającej 128 000 zł. Ponadto prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 30 lipca 2012 r. przedsiębiorca został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 270 §1 kodeksu karnego w celu uzyskania uprawnień diagnosty i prowadzenia usług badania pojazdów mechanicznych.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2015 r. (k. 74 akt adm.) Prezes URE zawiadomił wnioskodawcę P. B. o zakończeniu postępowania administracyjnego, możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, oraz złożenia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów w terminie 7 dni od otrzymania zawiadomienia.

Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zapoznania się z aktami sprawy .

Stan faktyczny analizowanej sprawy został ustalony przez Sąd na podstawie informacji oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których wiarygodność i moc dowodowa nie budziły zastrzeżeń i nie były kwestionowane przez strony.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

W art. 33 Pe wymienione zostały wymagania, które spełniać musi przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie koncesji na prowadzenie działalności dotyczącej w zakresie objętym przepisami ustawy Prawo energetyczne. Podkreślić należy, że Prezes URE może udzielić koncesji tylko przedsiębiorcy, który wykaże, iż spełnia wszystkie wskazane w art. 33 Pe warunki. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu koncesji Prezes URE, na podstawie art. 50 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, może wezwać wnioskodawcę do przedstawienia dokumentacji poświadczającej, iż spełnia wymagania ustawowe określone w art. 33 Pe oraz daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej. Zgodnie z art. 33 ust.1 pkt 2 Pe przedsiębiorca musi wykazać, że dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej bądź może udokumentować możliwości pozyskania tych środków. Jak trafnie w uzasadnieniu decyzji wskazał pozwany, posiadanie możliwości finansowych nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, tzn. nie może sprowadzać się jedynie do oświadczenia wnioskodawcy o posiadaniu możliwości w tym zakresie.

Z akt administracyjnych, dotyczących postępowania poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji wynika, że przedsiębiorca nie przedstawił na żądanie Prezesa URE dokumentów potwierdzających, że posiada lub może

uzyskać środki finansowe umożliwiające prowadzenie działalności koncesjonowanej. Okoliczność, iż w postępowaniu poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji przedsiębiorca nie przedstawił dokumentów, do których złożenia wzywany był przez Prezesa URE, nie była w odwołaniu kwestionowana. Również w złożonym odwołaniu powód nie przedstawił dowodu na posiadanie tych środków.

Wobec tego uznać należało, iż powód nie wykazał, że spełnia wszystkie określone w ustawie warunki do przyznania mu koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Ponadto z informacji znajdujących się w aktach administracyjnych wynika, że powód był skazany prawomocnym wyrokiem z dnia 30 lipca 2012 r. za popełnienie przestępstwa związanego z uzyskaniem uprawnień do prowadzenia działalności gospodarczej. Mimo zawieszenia wykonania orzeczonej kary na okres trzech lat, w dniu złożenia wniosku o wydanie koncesji a także w dniu wydania zaskarżonej decyzji nie doszło jeszcze do zatarcia skazania na mocy przepisów kodeksu karnego. W tym stanie brak jest podstaw do uznania, iż w dacie wydania decyzji o odmowie udzielenia koncesji powód spełniał wymagany przepisami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej warunek rękojmi prawidłowego prowadzenia objętej koncesją działalności gospodarczej.

Dokonując oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji należało mieć na uwadze, że przy jej wydaniu Prezes URE musiał mieć na uwadze ochronę interesu społecznego. Zatem wydanie decyzji o udzieleniu koncesji musi poprzedzać staranna i wnikliwa ocena dotycząca ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia określone w ustawie wymogi do uzyskania koncesji na prowadzenie działalności wymienionej w przepisach prawa energetycznego.

Zgodnie z art. 56 ust.1 usdg organ koncesyjny może odmówić udzielenia lub zmiany koncesji jeżeli przedsiębiorca nie spełnia określonych w ustawie warunków wykonywania objętej koncesją działalności gospodarczej.

Jak wynika z akt sprawy, przed wydaniem zaskarżonej decyzji Prezes URE, na podstawie przepisów obowiązującego prawa podejmował czynności zmierzające do ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki do udzielenia koncesji. W ocenie Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, że zaskarżona decyzja została wydana w sposób wskazujący na lekceważenie przez Prezesa URE obowiązującego prawa. Przyjęte przez Prezesa URE kryteria oceny, czy przedsiębiorca spełnia wymagania ustawowe, wynikały z przepisów powszechnie obowiązującej ustawy. Są więc jednolite dla wszystkich przedsiębiorców ubiegających się o przyznanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Z tej względu również zarzut powoda o naruszeniu przy wydawaniu decyzji zasady równości wobec prawa nie zasługuje na uwzględnienie.

Skoro zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe koncesja może być udzielona przedsiębiorcy, który ma wymagane możliwości finansowe, a posiadania takich możliwości powodowy przedsiębiorca w toku niniejszej sprawy nie wykazał, brak było podstaw prawnych do uznania, iż odwołanie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., uznając je za bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu.

SSO Witold Rękosiewicz.